

המשתתפים בחוברת

דרור אורון ממשיכה ב"קשת" בפרסום קטעים נבחרים מן הספרות הקלאסית היוונית בהרגומה. מרים אורן מפרסמת בקרות בעתונות היומית, ושולחת ידה גם בשירה. יהושע אריאלי, המלווה בהערות משלו את סיפוס הסימפוזיון בבעית הנון-קונסורט מיוס, שמהלכו מובא בשלמותו בחוברת זו, משמש במחלקה להיסטוריה חדשה באוניברסיטה העברית. תחום ה"מומחיות" שלו הוא ההיסטוריה של ארה"ב. נועה אשכול פירסמה לא מכבר (בשיתוף עם אברהם וכמן) את ספרה Movement Notation (הוצ' ויידנפלד את ניקולסון. לונדון, 1958), שהוא פרי מאמץ ממושך ויסודי לפיתוח שיטה מקורית של סימון "תווים" לתנועה ומחול; היא ידועה בארץ כמי שהתוותה דרך משלה בתחום אמנותה. הרשימה "כתבת-תנועה" היא מבוא-הסבר הלקוח מתוך ספרה. ציורי-הלוואי הם מעשה-ידי ג'ון האריס וא. וכמן. הדה בושם, מזכירת המערכת של "קשת", מפרסמת בקרות בעתונות היומית. חיים גורי חוזר לפרסם שירים, לאחר הפסקה ממושכת מכפי הרגיל אצלו. א. וכמן, "שותפה" של נ. אשכול ומתלמידה לשעבר, משמש כיום במחלקה לארכיטקטורה בטכניון בחיפה. הראיון עם הבימאי מינוס ולונאקיס, המובא כאן בחלקו, נתקיים בראשיתה של תקופת שהייתו בארץ — לפיכך לא נאמר בו דבר על ביצועה של "ליזיסטראטה" בתל-אביב. אברהם יהושע ("בולי") הוא ירושלמי בן 22, סטודנט, שעד כה פירסם רק שנים-שלושה סיפורים ב"משא" — שהבליטוהו מיד כפרוזאיקן מחונן ומספר בעל עצמיות חזקה ותחושת-עולם חריפה. ז'קלין כהנוב היא "עולה חדשה" שנולדה ב-1917 בקאהיר, קיבלה שם הינוך צרפתי, השתלמה אהריכך בארצות-הברית. סיפוריה הופיעו בכתבי-עת אמריקאים וב-1946 זכתה בפרס ספרותי מטעם הירחון "אטלנטיק מאנתלי" וחרבת מ. ג. מ. ספרה, "סולם יעקב", פורסם ב-1949 באנגליה וב-1952 בארצות הברית; בספרה, כמו גם בסדרה "דור הלבנטינים" הנכתבת במיוחד ל"קשת", הנושא הוא אחד, בעצם: הסתירות שבהן נקלע דורה על פרשת-הדרכים בין שתי תרבויות, בין שני עולמות. אפשר רק שריחוק הזמן מניח לה לראות ביתר אובייקטיביות את המאורעות שעיצבו את הדור הזה. פאול לוי, שפתח ב"קשת" מס. 1 בהקדמה כללית על "הקשר הפנימי בין האמנויות", מעלה לפנינו בתוקף רב דוגמה ממשית לאותו קשר פנימי: המוזיקה של באך על רקע האמנות הארוקית בכללותה. משה לזר מוסיף ללמדנו שהאהבה היא נושא רבי-פנים — לא רק בשירת הטרובאדורים אלא גם ברומנים ובסיפורת הפיוטית של צרפת במאה ה-19. משלו של ז'ן דה לה-פונטון מובא מתוך קובץ כל משליו העומד להופיע בתרגום עברי שלם ומודרני, מעשה-ידי יונתן רטוש (הוצ' ש. פרידמן, ת"א). הנרי מילר הוא הסופר האמריקאי הנודע, בן ה-68, שתערוכת האקוורלים שלו, המהלכת באחרונה בערי ארצנו, מעידה על צד פחות נודע באישיותו: הצייר המאוהב בצבעי-מים. מבחר יצירתו הספרותית הובא לפני הקורא העברי לפני כשנתיים בקובץ "הצות והצי" (תרגום: אהרן אמיר, עיטורים: בצלאל שץ). "המכתב" ל"י עגנון הוא נוסח חדש, מתוקן של סיפור המובא בשם זה בספר "סמוך ונראה", בתוך כל כתבי ש"י עגנון שבהוצאת שוקן. הוא לא נדפס בשום נוסח שהוא לפני הופעתו בספר, ודימה כי גם אהריכך

לא עורר את תשומת-הלב שראוי ליחד לו במסגרת כלל יצירתו של עגנון. הפרק „מותו של מאיאקובסקי“ הוא מתוך האוטוביוגרפיה של בוריס פסטורנק (1931). ציור דמותו ופעלו של קרמוול הוא אחד הדיוקנות המרובים של אישים ותקופות המשורטטים בהרט'אמן ביצירתו הגדולה האחרונה של וינסטון צ'רצ'יל, „דבריימי העמים דוברי-האנגלית“ (הוצ' עם-הספר בע"מ). מישל קולינה הוא סוציולוג צרפתי, וכן גם פרופיסור למתימטיקה ומומחה בבעיות הקומוניזם, האיגוד המקצועי ותנועת-הפועלים. ב-1938 היה ממיסדי „המפלגה הסוציאליסטית של הפועלים והאיכרים“, פלג שפרש מן המפלגה הסוציאליסטית הצרפתית. השתתף במלחמת-הספרד, ובימי הכיבוש הגרמני היה עורך כתב-העת Volonté („רצון“), שבועון של תנועת-המרי. אהרן קומינקובסקי הוא תלמיד האוניברסיטה העברית. סיפורו של עמוס קינן חופף ברוחו אותם דברי פרוזה מועטים שפירסם בראשית דרכו הספרותית. אלן רוב-גרייה הוא סופר צרפתי בן 35 שבזכות שלושת הרומנים שלו, בצירוף שתי מסות מעמיקות על הרומן, הוא נחשב כיום ראש ה„אואנגארד“ בסיפורת הצרפתית. יצירתו תורגמה כבר לשפות אחדות. „שפת היס“ הוא סיפור קצר המתפרסם בעת-ז'בונונה-האחת בצרפת ובישראל. במאמר המקיף על „האחים המוסלמים“ מוסיף נסים רז'ואן להאיר ולנתח תופעות בעלות חשיבות עקרונית בהתפתחותו המדינית, הרעיונית והתרבותית של המזרח החדש. יהודה שביט (שטראן), המפרסם דברי שיר ופרוזה במוספים הספרותיים, בעיקר ב„הארץ“, הוא בן 35; סיפוריו הראשונים הופיעו בשעתם בעלון-המחזרת של לח"י, ושירו הראשון נדפס בקניה, בירחונם של הגולים. נועם שריף הוא הקומפוזיטור הצעיר שיצירתו, „אקדמות למועד“, היתה היצירה הישראלית שזכתה בפרס ונבחרה לנגינה בפתיחתו של „היכל התרבות“ בתל-אביב. עבודתו המוזיקלית זכתה בזמן האחרון לשבחים חמים גם בארצות-הברית. הוא גם המנצח על התזמורת הסימפטי של האוניברסיטה העברית. בן-ציון תומר היה לשעבר מלוחמי גוש-עציון, שבוי בעבר-הירדן, ותלמיד האוני-ברסיטה. הוא מרבה להרצות על נושאים ספרותיים בקיבוצים, ותקופה מסוימת שימש עורך „משא“. קובץ שיריו הראשון, „נהר חוזר“, מופיע בימים אלה בהוצ' „מחברות לספרות“.